

μας κ. Βουλπιώτην, παριστάνοντα αὐτὸν ὅτι μένει εἰς τὸ κόμμα διότι τοῦ ἔδωσαν δύο ἐπάρχους ;

Καὶ τί εἶναι αὐτά ; Πρόκειται περὶ παιδίων ; Ὁχι ! ὦχ ! ἐγὼ ἔχω δύο, ἐσὺ ἔχεις ἓνα !

Οὕτω διαχειρίζεται ἡ ὑπόληψις τοῦ κόμματος ; Διὰ λαμάληθων, οὐς κάμνετε ὑφυπουργούς ;

Οὕτω θ' ἀποδείξητε ὅτι διαφέρετε τῶν κουμουνδουρικῶν ; Τούλάχιστον αὐτοὶ μπορεῖ νὰ ἔχουν ὅλας τὰς κακίας, πλὴν τῆς συκοφαντίας.

Σεῖς ἔχετε καὶ ἐκείνας καὶ αὐτήν !

Ἐπειδὴ πρόκειται περὶ τοῦ κυρίου Γούζαρη, ἀστυνομικοῦ ἱατροῦ, ἀρχαίζοντος, λαλοῦμεν τὴν γλώσσάν του :

Τί πέπονθεν ὁ φίλος ἱατρός Γούζαρης, ὥστε τὴν ὑπὸ Χαριλάοιο Τρικίουποιο, Ἰπουργοῦ Ἐσωτερικῶνδε δοθεῖσαν δαμαλίδα ἑαυτῷ μόνον καὶ δυσὶν ἄλλοις ἱητήρσι διδόναι, ἀποστρεφῆναι δὲ τῶν ἄλλων τμημάτων τοὺς ἀστυνομικοὺς ἱητήρας ;

Ἀλλάζουμε γλώσσα.

Ἡ δαμαλίτις θέλει γενίκευσιν καθολίκευσιν, ὄχι συγκέντρωσιν. Νὰ δὰ καιρὸς νὰ ἐμβολιάζωμεν καὶ κομματικῶς. Τὸ πρᾶγμα εἶναι σπουδαῖον· ὁ κ. Γούζαρης μπορεῖ νὰ στείλῃ εἰς τὸ Γουδι ὅλους τοὺς φωνάζοντας ἐναντίον τῆς δεκάρας καὶ τῶν φόρων. Καὶ ὁ κ. Τρικίουπης νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν δημοτικότητά σου μεταξὺ τῶν ἐπιζώντων εἰς οὐς διενεμήθησαν αἱ διακόσιαι χιλιάδες δεκάραι.

Καὶ ἄλλο :

Ἐμάθωμεν ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ ἱατροὶ δὲν ἐμβολιάζουν εἰμὴ καλούμενοι καὶ πληρωνόμενοι. Αὐτὸν τὸν προρισμὸν ἔχει ἡ δημοσία δαμαλῆς ;

— Γνωρίζω τὰ αἰσθήματα τῶν μαύρων καὶ λευκῶν γυναικῶν. Ποτὲ καμμία γυνὴ δὲν ἐνθυμεῖται διὰ πολὺν καιρὸν τὸν σύζυγόν της. Ὁ Βενετὸς συνέσπασε τὰς ὄφρῦς. Ἄλλ' ὁ Μαῦρος δὲν ἐπτοήθη καὶ ἐξηκολούθησε.

— Στοιχηματίζω ὅτι καὶ προτοῦ νὰ τὴν ἀρπάσῃ ὁ κύριός μου, ἡ γυνὴ ἐκεῖνη εἶχε λησμονημένον ἐντελῶς τὸν σύζυγόν της. Ἄλλ' ὁ κύριός μου τὸ εἰξέυρει καλλίτερα. Καμμία ἐξ αὐτῶν δὲν ἐνθυμεῖται διὰ πολὺν καιρὸν, ἐκτὸς ἂν δὲν ἔχῃ ἄλλο μέσον διασκεδάσεως.

— Φλυαρεῖς, κοῦφε,

— Πιστεύσατέ με, κύριέ μου, ἐκεῖνο τὸ ὅποιον σὰς ἔχω προτείνει πρὸ πολλοῦ, δὲν θὰ ἦτο ἀσχημὸν νὰ τὸ βάλωμεν εἰς πρᾶξιν. Νὰ ἐκστρατεύσητε εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ νὰ ἐρρηνίσθητε εἰς ὅλα τὰ γυναικεῖα μοναστήρια. Δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι θὰ τὴν ἐπανεῦρητε.

Τὴν στιγμὴν ταύτην ὠραῖος εὐπατρίδης ἐπλησίασε μειδιῶν καὶ ἔτεινε τὴν χεῖρα πρὸς τὸν φέροντα τὸν μανδύαν.

— Μάρκε !

— Ἱερεμία !

Καὶ ἠσπᾶσθησαν ἀλλήλους.

— Πρὸ πολλοῦ δὲν εἶδομεν ἀλλήλους, εἶπεν ὁ νεωστὶ ἐλθὼν.

— Ἐπανεργεσαι ἐκ τῆς Ἀνατολῆς βεβαίως, Ἱερεμία.

— Ναί· καὶ ἀπέρχομαι πάλιν εἰς αὐτήν.

— Πάλιν ;

Καὶ ἓνα ἄλλο :

Τὸ δημόσιον ἀγοράζει δαμαλίδα τοῦ φαρμακοποιοῦ Ὀλυμπίου, Ἀπεφάνθη ὅμως τὸ Ἱατροσυνέδριον περὶ αὐτῆς ; Ὁχι μόνον δὲν ἀπεφάνθη, ἀλλὰ ἐναντίον τῆς δαμαλίδος αὐτῆς ἀνεφέρωμεν ἡμεῖς ἄλλοτε παράδειγμα φιλικῆς μας οἰκογενείας.

Τὸ βράδυ τῆς προχθεσινῆς Κυριακῆς ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς Ἀμαλίας Σπορίδου, ὠραίας κόρης τοῦ Μεσολογγίου, μετὰ τοῦ καλλίστου φίλου μας πλωτάρχου Γεωργίου Ἀποστόλη. Εὐχόμεθα τὰ στέφανα τοῦ γάμου των νὰ εἶνε δι' αὐτοῦ, καὶ στέφανα εὐδαιμονίας.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Ὁ κ. Ζηνόπουλος ἀγορεύει περὶ τῶν φόρων κατηγορεῖ τὸν κ. Καλλιγᾶν μεταξὺ ἄλλων ὡς ἐπιβάλλοντα «φόρον ἐπὶ τοῦ ἰδρώτος τοῦ χειρώνακτος».

Θὰ εἶνε ὁ μόνος φόρος ὅστις θὰ εἰσπράττεται διὰ λαγῆνων !

Πῶς κατέντησε αὐτὸ τὸ ὑπουργεῖον.

Τὸ μόνον ἐπιχειρήμα τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ὀμιλούντων εἶνε :

— Ἄμ τί θέλετε, ὁ Κουμουνδούρος νάλλθῃ ;

— Καὶ διατί ὄχι ; ἀπῆντα τις εἰς τοιοῦτο ἐπιχειρήμα, διατί ὄχι τὸ πρωτότυπον, ἀντὶ τοῦ ἀντιγράφου !

— Ναί.

— Διατί ;

— Ἄλλὰ δὲν εἰξέυρεις λοιπόν ;

— Τί πρᾶγμα ;

— Τὴν σημερινὴν προκήρυξιν τοῦ Δόγη.

— Ποίαν προκήρυξιν ;

— Προκήρυξιν πρὸς τοὺς εὐπατρίδας τῆς Βενετίας.

— Περὶ τίνος ;

— Διὰ τῆς ὁποίας τοὺς προσκαλεῖ νὰ ἐκστρατεύσωσιν εἰς τὴν Ἀνατολὴν.

— Πρὸς ποῖον σκοπὸν ;

— Πρὸς ποῖον σκοπὸν γίνονται αἱ ἐκστρατεῖαι ;

— Πρὸς διαφόρους σκοποὺς.

— Τέλος, ἡμεῖς δὲν ἐννοοῦμεν ἄλλως τὰς ἐκστρατείας εἰμὴ πρὸς ἓνα σκοπὸν τὴν κατακτῆσιν.

— Συμφωνῶ. Καὶ τί θὰ κατακτῆσωσιν ;

— Ἄλλ' εἶσαι ἀφρημένος λοιπόν. Τί κατακτῶσι ; χώρας.

— Ποίας χώρας ;

— Τοὺς προσκαλεῖ νὰ κατακτῆσωσι τὰς Κυκλάδας νήσους.

— Τοὺς εὐπατρίδας ἐν γένει ;

— Ναί.

— Ἄλλ' ὑπὸ τίνα ἀρχηγόν.

— Ἄνευ ἀρχηγοῦ.

— Αὐτὸ εἶναι ἀνῆκουστον.